

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr inż. Aleksandry Marchwińskiej „Ocena udziału receptora wapniowego w mechanizmach pośredniczących w sekrecji insuliny u szczura”

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska wykonana została w Katedrze i Zakładzie Patofizjologii Farmaceutycznej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego i jest pracą eksperymentalną o charakterze nowatorskim. Przedstawione w rozprawie wyniki zostały już częściowo opublikowane w roku 2017 w czasopiśmie posiadającym IF=2.754. W tym artykule doktorantka jest drugim autorem. Wspomniany artykuł ma już jedno cytowanie. Ponadto zgodnie z aktualnymi informacjami zawartymi w bazie PubMed doktorantka jest współautorem łącznie 4 artykułów opublikowanych w czasopismach posiadających IF i jej całkowity dorobek naukowy wynosi IF=8.709. Tematyka opublikowanych prac oscyluje zasadniczo wokół jednego zagadnienia co dobrze świadczy o sprecyzowanych zainteresowaniach doktorantki.

Tematyka badania będącego przedmiotem rozprawy dotyczy ważnego zagadnienia to jest mechanizmów sekrecji insuliny i udziału w nich receptora wapniowego. Autorka we Wstępie opisała mechanizm sekrecji insuliny oraz scharakteryzowała receptor wapniowy, sposoby jego regulacji, występowanie oraz hipotetyczny mechanizm jego udziału w sekrecji insuliny. Badania eksperymentalne wykonano In vivo na sześciu grupach zwierząt a model eksperymentalny został dobrze zaprojektowany. Badania doświadczalne objęły zarówno wpływ kalcymimetyków jak i kalcylityków na aktywność receptora wapniowego. Wyniki badań wykazały, że aktywność receptora wapniowego może mieć wpływ na mechanizmy pośredniczące w sekrecji insuliny co stanowi istotny ważny wniosek z przeprowadzonych badań.

Dyskusja wyników została przeprowadzona w sposób prawidłowy, w odczuciu recenzenta brakuje jednak odniesienia do kliniki przez co rozumiem praktyczne wykorzystanie uzyskanych wyników.

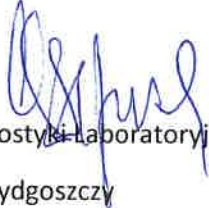
Z obowiązku recenzenta zwracam uwagę na pewne niezręczne sformułowania użyte przez doktorantkę w Streszczeniu pracy (str.7) „cukrzyca... stanowi zbiór chorób metabolicznych” oraz we Wstępie (str.12) „hiperglikemia może prowadzić do uszkodzenia ...nerek i oczu”. Uszkodzenia te są powszechnie nazywane mikroangiopatiami i dotyczą naczyń krwionośnych obu narządów dlatego należałoby użyć określeń „ nefropatia cukrzycowa i retinopatia cukrzycowa”. Jako błąd literowy potraktuję słowo „wiscelarna” rozumiejąc, iż autorka miała na myśli otyłość trzewną czyli wisceralną.

Te uwagi w żaden sposób nie umniejszają wartości rozprawy, którą oceniam bardzo wysoko.

Z takim przekonaniem zwracam się do Pana Przewodniczącego i członków Rady Nauk Farmaceutycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z prośbą o dalsze postępowanie w celu nadania mgr inż. Aleksandrze Marchwińskiej stopnia doktora nauk farmaceutycznych.

Z poważaniem

Prof. dr hab. n.med. Grażyna Odrowąż-Sypniewska

Kierownik Katedry Diagnostyki Laboratoryjnej
Collegium Medicum W Bydgoszczy

Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Bydgoszcz 13 sierpnia 2020